

indicto ieiunio omnes in commune Dominum praecarentur^a, ut illo donante digna a. 801
scribere posset^b. Et hoc ita patrato^{b*}, instructus revelatione caelesti ac sancti^c Spiritus
gratia debriatus^d, omnes hereticorum tenebras, patefacta^e subito veritatis luce, dispulit
dicens: 'In principio erat verbum, et verbum erat apud Deum, et Deus erat verbum'. Ioh. 1, 1.

5 Atque cum trium^f evangeliorum, Mathei scilicet Marci et Lucae, ad eum notitia per-
venisset^g, probasse quidem dicitur fidem et veritatem dictorum; deesse tamen vidit
aliqua^h rerum gestarum historiae, ea maxime, quae primo praedicationis suae tempore
Dominus gesserat.

Certum est enim, quod in superioribus tribus evangeliiis haec videntur sola
10 contineri, quae gesta sunt, postquam Iohannes baptista traditus et inclusus est carcere¹.
Denique si observes, statim inⁱ initio^k narrationis, posteaquam refert Matheus de^l
quadraginta dierum ieiunio et de temptatione eius^m, continuo subiecit dicens: 'Audiensⁿ Matth. 4, 12.
autem, quia Iohannes traditus est, discessit deⁿ Iudea et venit in Galileam'. Sed et
Marcus similiter: 'Posteaquam inquit^o traditus est Iohannes, venit Iesus in Galilaeam'. Marc. 1, 14.
15 Lucas vero etiam, priusquam incipiat^p aliquid de actibus referre Iesu, dicit quia:
'Adiecit Herodes super omnia mala, quae gesserat, et conclusit Iohannem in carcere'^q. Luc. 3, 20.
Quia, inquam, ab his haec videbantur ommissa, rogatus dicitur Iohannes apostolus, ut
ea, quae praeterierant priores, ante traditionem Iohannis salvatoris gesta describeret.
Et ideo dicit in evangelio suo: 'Hoc fecit initium signorum suorum Iesus'; et iterum Ioh. 2, 11.
20 in alio loco indicat dicens: 'Nondum enim Iohannes missus^r erat in carcerem'. Ex ib. 3, 24.
quibus constat, quod ea, quae^s, antequam Iohannes traderetur, ab Iesu fuerant
gesta, describit^t.

Sed procul dubio maxime divinitatem domini nostri Iesu Christi, qua Patri est
aequalis, intendit declarare; eamque praecipue¹ suo evangelio, quantum inter homines
25 sufficere credidit, commendare curavit. Itaque longe a tribus superioribus evangelistis
sublimius elevatus est²; ita ut eos quodammodo videas in terra cum Christo homine
conversari, illum autem transcendisse nebulam, qua^u tegitur omnis terra, et pervenisse
ad liquidum caeli lumen; unde acie mentis acutissima atque firmissima videret in
principio^v verbum, deum de deo, lumen de lumine, per quem facta sunt omnia; et
30 ipsum agnosceret carnem factum, ut habitaret in nobis; quod acceperit carnem, non
quod fuerit^w mutatus in carnem. Nisi enim carnis adsumptio, servata incommutabili
divinitate, facta esset, non diceretur: 'Ego et Pater unum sumus'^x. Neque enim ib. 10, 30.
Pater et caro unum sunt. Et hoc de se ipso Domini testimonium, solus idem Iohannes
commemoravit et: 'Qui me videt, videt^y et Patrem'; et: 'Ego in Patre, et Pater in
35 me'; et: 'Ut sint unum, sicut et nos unum sumus'; et: 'Quae Pater facit, haec eadem^z
et filius facit similiter'. Et si qua similia^a sunt, quae Domini^a divinitatem, in qua
aequalis est Patri, recte intellegendis intiment, plenius solus^b Iohannes in evangelio
suo posuit; tamquam de pectore ipsius Domini, super quod discumbere in eius con-
vivio solitus erat, secretum divinitatis eius^c uberius et quodammodo familiariter biberet.

40 Proinde³, cum duae virtutes propositae sint animae humanae: una activa, altera
contemplativa; illa qua itur, ista qua pervenitur; illa qua laboratur, ut cor mundetur
ad videndum Deum, ista qua vocatur^d et videtur Deus, illa est in praeceptis exer-

^a) deprecarentur E. ^b) possit E, V, O. ^{b*)} parato V. ^c) ac si V pro ac sancti. ^d) deebriatus E.
^e) patefactas G. ^f) contrarium O (pro cum trium). ^g) pervenerat E, G, V, O. ^h) aliquam — historiam G.
45 ⁱ) om. O, V. ^k) inicio V. ^l) om. G; per O. ^m) om. E. ⁿ) a G. ^o) inquit V. ^p) inceperat V.
^q) carcerem V. ^r) er. miss. V. ^s) om. V. ^t) descripsit V. ^u) quae E. ^v) erat add. O.
^w) fuerat E, O. ^x) summus V. ^y) vidit vidit V. ^z) alia E, V. ^a) om. V; Christi E. ^b) solus
om. E. ^c) om. V. ^d) vacatur E.

1) Cf. Eusebii Hist. eccles. l. III c. 24. 2) Cf. Bedae hom. 46. 35 (Opp. V, 351. 260); Alc. in
50 comment. cap. 1 (ed. Frobenius p. 467). 3) Etiam in sequentibus Alcvinus nonnulla ex homilia Bedae
(l. l. p. 262. 263) desumpsit, cf. Commentar. in Ioh. l. VII c. 46 p. 647.